

การศึกษาการใช้ไวยากรณ์ 아/어/서 กับ 고 ในผู้ศึกษาภาษาเกาหลีชาวไทย

มินท์ธิดา ธนพิบูลโรจน์*

ชังฮี คิม**

จีซ็อน พัก***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการเลือกใช้ไวยากรณ์เกาหลี 아/어/서 กับ 고 ในผู้เรียนชาวไทย ซึ่งมักเกิดความสับสนเนื่องจากมีความหมายและหน้าที่ที่ใกล้เคียงกัน งานวิจัยได้ใช้แบบทดสอบจำนวน 60 ข้อ โดยแบ่งเป็นประโยคที่ต้องใช้ 아/어/서 กับ 고 อย่างละ 30 ข้อ เก็บข้อมูลจากนิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนภาษาเกาหลีในมหาวิทยาลัย 9 แห่งของไทย รวมทั้งสิ้น 275 คน และนำมาวิเคราะห์ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยอ้างอิงจากทฤษฎี Processability theory (Pienemann, 1998) และ Complexity theory (Larsen-Freeman, 2012)

ผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า ค่าเฉลี่ยการตอบถูกโดยรวมอยู่ที่ 63.81% โดยประโยคที่ใช้ 아/어/서 มีค่าเฉลี่ยถูกต้องสูงกว่า (65.44%) เมื่อเทียบกับ 고 (62.18%) ข้อมูลจำแนกระดับชั้นปีสะท้อนความแตกต่างเล็กน้อย แต่ไม่ส่งผลต่อแนวโน้มหลัก ส่วนผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพชี้ให้เห็นว่า ประโยคที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลหรือ

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สังกัดภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ติดต่อ email: minthitathapaniboonroj@gmail.com

** อาจารย์ สังกัดภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ติดต่อ
email: thaichangkim@naver.com

*** อาจารย์ สังกัดภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ติดต่อ
email: park.j@ku.th

การกระทำที่เชื่อมโยงกันอย่างชัดเจน ผู้เรียนมักเลือกใช้ 아/어/서 ได้ถูกต้อง ขณะที่ประโยคที่เชื่อมกริยาโดยไม่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลชัดเจน ผู้เรียนบางส่วนยังเลือกใช้ 아/어/서 แทน 고 ทำให้เกิดข้อผิดพลาด

ผลวิจัยพบว่า ผู้เรียนชาวไทยมีความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ 아/어/서 ได้ดีกว่า 고 แต่ยังคงมีข้อผิดพลาดในประโยคที่ซับซ้อนและไม่ปรากฏในแบบเรียนโดยตรง งานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับปรุงการเรียนการสอน โดยเฉพาะการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างไวยากรณ์ที่มีความหมายใกล้เคียง ตลอดจนการจัดทำสื่อการเรียนรู้ที่มีตัวอย่างประโยคหลากหลายเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการเลือกใช้ไวยากรณ์อย่างถูกต้องและเหมาะสม

คำสำคัญ: ไวยากรณ์เกาหลี, 아/어/서, 고, ผู้เรียนชาวไทย, การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด

An investigation of utilize the grammar 아/어서 and 고 in Korean language from Thai learners

Minthita Thanapiboonroj^{*}

Changhee Kim^{**}

Jisun Park^{***}

Abstract

This study investigates the use of the Korean connective endings 아/어서 and 고 among Thai learners, who often face difficulties due to their semantic and functional similarities. A total of 60 test items—30 requiring 아/어서 and 30 requiring 고—were designed based on Korean textbooks commonly used in Thai universities, supplemented with additional sentences unfamiliar to the learners. The participants were 275 undergraduate students from nine universities in Thailand. Both quantitative and qualitative analyses were conducted, drawing on Processability Theory (Pienemann, 1998) and Complexity Theory (Larsen-Freeman, 2012).

The quantitative results revealed an overall accuracy rate of 63.81%, with higher accuracy in sentences requiring 아/어서 (65.44%) compared to 고 (62.18%).

^{*} Assistant Professor, Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities, Kasetsart University. email: minthitathanapiboonroj@gmail.com

^{**} Lecturer, Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities, Kasetsart University. email: thaichangkim@naver.com

^{***} Lecturer, Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities, Kasetsart University. email: park.j@ku.th

Minor variations were observed across academic year, but the general tendency remained consistent. Qualitative findings showed that learners more accurately applied **아/어써** when the two clauses expressed a clear causal or sequential relationship, while errors frequently occurred when using **고** in contexts where verb clauses lacked explicit semantic connection.

The findings indicate that Thai learners demonstrate relatively better command of **아/어써** than **고**, yet persistent errors occur in complex sentence structures and in contexts not explicitly covered in textbooks. The study highlights the pedagogical need to enhance Korean language instruction through explicit comparisons of semantically overlapping grammatical forms and the development of diverse instructional materials to improve learners' grammatical accuracy and communicative competence.

Keywords: Korean grammar, **아/어써**, **고**, Thai learners, error analysis

1. บทนำ

1. ความสำคัญของการศึกษาการเลือกใช้ไวยากรณ์ ㅏ/ㅑㅓ กับ ㅓ ในผู้เรียนชาวไทยและการทบทวนวรรณกรรม

1.1 ปัญหาและที่มาของงานวิจัย

ภาษาเกาหลีมีไวยากรณ์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันอยู่หลายไวยากรณ์ ผู้เรียนภาษาเกาหลีจึงมักพบปัญหาบ่อยครั้ง ในการเลือกใช้ไวยากรณ์ที่เหมาะสม ถ้าแบ่งกลุ่มตามความหมายของไวยากรณ์ เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้น ดังตัวอย่างดังนี้ กลุ่มไวยากรณ์ที่สามารถใช้เพื่อแสดงเหตุผล เช่น 1) 아/어서 2) (으)니까 3) 기 때문에 4) 느라고 5) 더나 6) 는 바에 เป็นต้น กลุ่มไวยากรณ์ที่มีความหมายถึงการแสดงประสบการณ์ เช่น 1) 아/어 보다 2) (으)ㄴ 적이 있다/없다 3) 아/어 봤더니 4) 아/어 보니(까) 5) 고 보니(까) กลุ่มไวยากรณ์ที่สื่อความหมายถึงความตั้งใจหรือการวางแผน เช่น 1) (으)려고 하다 2) (으)ㄴ 게요 3) (으)ㄴ 거예요 4) (으)ㄴ 까 하다 5) 기로 하다 6) (으)ㄴ 생각/계획/예정 이다 กลุ่มไวยากรณ์ที่สื่อความหมายถึงการคาดคะเน เช่น 1) 겠다 2) (으)ㄴ 거예요 3) (으)ㄴ 까요? 4) (으)ㄴ /는/(으)ㄴ 것 같다 5) 나 보다 6) (으)ㄴ 모양이다 7) (으)ㄴ 테니까 8) (으)ㄴ 텐데 9) (으)ㄴ 걸(요) 10) (으)ㄴ /는/(으)ㄴ 듯하다 กลุ่มไวยากรณ์ที่สื่อความหมายถึงการกำหนดเป้าประสงค์ เช่น 1) (으)러 가다/오다 2) (으)려고 3) 기 위해서 4) 게 5) 도록 กลุ่มไวยากรณ์ที่สื่อความหมายถึงการสมมุติ เช่น 1) (으)면 2) (ㄴ/는)다면 3) ㄹ/였더라면 4) (으)려면 เป็นต้น อีกทั้งยังมีไวยากรณ์ภาษาเกาหลีที่ทำให้ผู้เรียนสับสนอีกมากมาย ซึ่งผู้เรียนจะต้องทำความเข้าใจรายละเอียดเงื่อนไขของแต่ละไวยากรณ์ เพื่อตัดสินใจในการเลือกใช้ไวยากรณ์ที่เหมาะสม ถูกต้องกับประโยคที่ต้องการจะใช้สื่อสาร ความสับสนในการใช้ไวยากรณ์จะพบเมื่อผู้เรียน เรียนในชั้นที่สูงขึ้นเนื่องจากมีปริมาณไวยากรณ์จำนวนมากขึ้น มีคู่เทียบมากขึ้น จึงต้องมีการเลือกใช้ให้ถูกต้อง เหมาะสม หรือแม้แต่ผู้เรียนระดับต้น ความสับสนก็เริ่มเกิดขึ้นได้ หากพิจารณาจากหนังสือเรียนภาษาเกาหลีจากมหาวิทยาลัย

เกาหลีที่เป็นที่นิยมของผู้เรียนชาวไทย เช่น มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล (서울대학교) มหาวิทยาลัยซอกกัง (서강대학교) และมหาวิทยาลัยสตรีอีฮวา (이화여자대학교) ในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีขั้นต้นพบไวยากรณ์ที่มีหน้าที่ หรือความหมายใกล้เคียงกันคู่แรก คือ ไวยากรณ์ 아/어서 กับ 고 เป็นไวยากรณ์ที่สามารถใช้เพื่อเป็นตัวเชื่อมคำกริยา ซึ่งในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีของมหาวิทยาลัยจากเกาหลีจะไม่มีการระบุความหมาย แต่ใช้วิธีการอธิบายด้วยประโยคตัวอย่าง หากค้นจากหนังสือเรียนภาษาเกาหลีที่จัดทำสำหรับผู้เรียนชาวไทยจะพบความหมายภาษาไทยว่า “และ หรือแล้วก็ได้”¹ รูปประโยคตัวอย่างเช่น ประโยคที่ 1 어제 친구를 만나서 밥을 먹었어요. กับ ประโยคที่ 2 어제 친구를 만나고 밥을 먹었어요. สองประโยคนี้มีความหมายว่า “เมื่อวานเจอเพื่อนแล้วก็กินข้าว” โดยประโยคที่ 1 ใช้ไวยากรณ์ 아/어서 ในการเชื่อมคำกริยา ในขณะที่ประโยคที่ 2 ใช้ไวยากรณ์ 고 ในการเชื่อมคำกริยา ถึงแม้ว่าการแปลสองประโยคนี้จะสามารถแปลได้เหมือนกันในภาษาไทย แต่ยังมีรายละเอียดแฝง ซึ่งทำให้เกิดความแตกต่างในรายละเอียด กล่าวคือ ประโยคที่ 1 ผู้รับสารจะเข้าใจได้ว่า ผู้พูดเมื่อไปเจอเพื่อนแล้วไปกินข้าวกับเพื่อนที่เจอ ในขณะที่ประโยคที่ 2 ผู้รับสารจะไม่สามารถรู้ว่า เมื่อวานผู้พูดไปเจอเพื่อนแล้วไปกินข้าวต่อคนเดียวหรือไปกินข้าวกับเพื่อนที่เจอเนื่องจากไวยากรณ์ 아/어서 ถึงแม้ว่าจะใช้เพื่อเรียงเหตุการณ์เช่นเดียวกับ 고 แต่ยังสามารถบ่งบอกความสัมพันธ์กับประโยคแรกด้วย ดังนั้นผู้เรียนจะต้องตัดสินใจในการเลือกใช้ไวยากรณ์ 아/어서 กับ 고 ที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ที่ตนเองต้องการจะสื่อให้ถูกต้อง เพื่อหลีกเลี่ยงการสื่อสารที่ผิดพลาด ดังนั้นไวยากรณ์ที่จะสร้างความสับสนให้ผู้เรียนภาษาเกาหลีชาวไทยในระดับต้น อย่างไวยากรณ์ 아/어서 กับ 고 จึงต้องการการศึกษาโดยละเอียด เพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาสื่อการสอน เช่น หนังสือ ตำราเรียนต่อไป

1.2 ทบทวนวรรณกรรม

¹ ความหมาย “고” อ้างอิงจาก ปพนพัชร กอบศิริธีร์วรา (2564, น. 117) และความหมาย “아/어서” อ้างอิงจาก ปพนพัชร กอบศิริธีร์วรา (2565, น. 23)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับไวยากรณ์ 아/어서 กับ 고 พจนานุกรมวิจัยของต่างประเทศ จีองฮเยอิน (정혜인, 2016) ได้ศึกษาหัวข้อ A Study on Chinese Corresponding Expressions for Korean Connective Endings -aseo/eoseo and -ko (한국어 V 아서/어서와 V 고의 중국어 대응 표현 연구) การวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อค้นหาวิธีที่ผู้เรียนชาวจีนสามารถเข้าใจการใช้ไวยากรณ์คำเชื่อม “아/어서” กับ “고” ได้อย่างง่ายและชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยการศึกษาจะตรวจสอบวิเคราะห์ความหมายของไวยากรณ์ 아/어서 กับ 고 แล้วจึงนำไวยากรณ์ 아/어서 กับ 고 มาเปรียบเทียบว่าแต่ละไวยากรณ์มีความหมายทับซ้อนกันในรูปแบบประโยคอย่างไรบ้าง แล้วจึงนำเฉพาะวิธีการใช้ของรูปแบบประโยคที่มีความหมายทับซ้อนมาวิเคราะห์แยกความหมายที่แตกต่างกันของสองไวยากรณ์อย่างละเอียด ผลการศึกษาพบว่าสรุปวิธีการใช้ 아/어서 ได้ทั้งหมด 4 รูปแบบประโยคคือ 1) แสดงว่าการกระทำนั้นเชื่อมโยงกันตามลำดับเวลา ตัวอย่างเช่น 형은 도서관에 가서 공부하니? พี่ชายของคุณไปห้องสมุดเพื่อเรียนใช่ไหม 2) ระบุว่ากระทำหรือสถานะก่อนหน้าเป็นสาเหตุหรือเหตุผล ตัวอย่างเช่น 주방에서 그릇 깨지는 소리가 나서 얼른 가 보았다. ฉันได้ยินเสียงจานแตกในครัว ฉันเลยไปดู 3) ระบุว่ากระทำก่อนหน้าเป็นจุดประสงค์ ตัวอย่างเช่น 엄마는 가출한 동생을 찾아서 전국을 돌아다녔어. แม่ของฉันไปทั่วประเทศเพื่อตามหาน้องสาวของเธอที่หนีออกจากบ้าน 4) ระบุเวลาที่การกระทำต่อไปนี้เกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น 그는 어려서 매우 똑똑했어. เขาฉลาดมากเมื่อตอนที่เขายังเด็ก ส่วนการวิเคราะห์รูปแบบประโยคที่ใช้ไวยากรณ์ 고 สามารถสรุปได้ทั้งหมด 7 รูปแบบประโยค คือ 1) การกระทำ สถานะ หรือข้อเท็จจริงมีการระบุไว้โดยไม่คำนึงถึงลำดับของเวลา ตัวอย่างเช่น 나는 한국 사람이고 그는 중국 사람이다. ฉันเป็นคนเกาหลี เขาเป็นคนจีน 2) แสดงว่าการกระทำนั้นเชื่อมโยงกันตามลำดับเวลา ตัวอย่างเช่น 그는 전화를 받고 밖으로 나갔다. เขารับโทรศัพท์และออกไปข้างนอก 3) บ่งชี้ว่ามีการดำเนินการหลังจากหรือในขณะที่รักษาสถานะหรือผลของการกระทำก่อนหน้า ตัวอย่างเช่น 나는 옷을 입고 잤다. ฉันแต่งตัวและนอนและ 택시를 타고 가자. ขึ้นแท็กซี่ไปกันเถอะ 4) แสดงว่ามีการแสดงรายการข้อเท็จจริงที่ตรงกันข้ามหรือขัดแย้งกัน ตัวอย่างเช่น 철수는 학생이 아니고 회사원이다. ซ็อลซูเป็นพนักงานออฟฟิศ ไม่ใช่นักเรียน 5) เป็นการบ่งบอกว่ามีการเน้นย้ำถึงสภาพหรือธรรมชาติ ตัวอย่างเช่น 길고 긴 세월. ปีที่ยาวนานและยาวนาน และ 멀고 먼 나라.

ประเทศที่ห่างไกล 6) แสดงว่ามีการกระทำซ้ำ ตัวอย่างเช่น 자고 또 자도 졸려. นอนแล้วนอนอีกก็ยังไม่ง่วง 7) เชื่อมต่อในขณะที่เสริมการกระทำหรือความรู้สึกบางอย่าง ตัวอย่างเช่น 그가 우리를 기다리고 있다. เขากำลังรอเราอยู่ และ 나는 자고 싶다. ฉันอยากนอน เมื่อวิเคราะห์รูปประโยคที่ใช้ไวยากรณ์ 아/어서 กับ 고 ที่มีความหมายทับซ้อน จึงนำมาเปรียบเทียบ พบว่ามีรูปแบบประโยคที่คล้ายคลึงกัน โดย 아/어서 มี 2 รูปแบบประโยค คือ 1) 시간의 선후 (ก่อนหลังของเวลา) ตัวอย่างเช่น 그는 아침 일곱 시에 일어나서 세수를 합니다. ตอนเจ็ดโมงเช้าเขาคำตื่นแล้วล้างหน้า 2) 방법, 수단 (แสดงวิธีการ หรือแสดงการเดินทาง) ตัวอย่างเช่น 그들은 달걀을 삶아서 요리했다. พวกเขาต้มไข่และปรุงให้สุก และ 그들은 걸어서 학교로 갔다. พวกเขาเดินไปโรงเรียน ส่วนไวยากรณ์ 고 พบรูปแบบประโยคที่มีความหมายใกล้เคียงทับซ้อน 3 รูปแบบประโยค คือ 1) 시간의 선후 (ก่อนหลังของเวลา) ตัวอย่างเช่น 숙제를 하고 놀아라. ทำการบ้านแล้วไปเล่น 2) 지속 (แสดงความต่อเนื่อง) ตัวอย่างเช่น 나는 옷을 입고 갔다. ฉันใส่เสื้อผ้าแล้วนอน 3) 방법, 수단 (แสดงวิธีการ หรือแสดงการเดินทาง) ตัวอย่างเช่น 택시를 타고 가자. ขึ้นแท็กซี่ไปกันเถอะ และ 그는 자가용을 몰고 집에 왔다. เขำขับรถส่วนตัวกลับบ้าน สรุปผลการศึกษานี้ได้นำการใช้ไวยากรณ์ 아/어서 กับ 고 ที่มีความหมายทับซ้อน มาเปรียบเทียบกับประโยคภาษาจีน เพื่อวิเคราะห์ความหมายย่อยหรือความหมายแฝงของแต่ละไวยากรณ์ 아/어서 กับ 고 เมื่อจำแนกแล้วพบว่า ความแตกต่างระหว่างไวยากรณ์ 아/어서 กับ 고 ส่วนใหญ่จะใช้ 아/어서 ประโยคที่มีความใกล้ชิดทางความหมายของวัตถุประสงค์ซึ่งเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทางความหมายของคำกริยาสองคำ อีกทั้งกรณีใช้ในรูปประโยคที่ให้ความหมายแสดงวิธีการ ในขณะที่ 고 ใช้ในรูปแบบประโยคเรียงลำดับเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องโดยที่คำกริยาไม่มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกัน ทั้งนี้การสรุปของการศึกษานี้ใช้คำว่าส่วนใหญ่ ดังนั้นจึงมีข้อยกเว้นกับบางกริยาที่ต้องอาศัยการจำ เมื่อนำไปใช้โดยไม่อิงกับรูปแบบประโยคที่พบว่าส่วนใหญ่ใช้กับไวยากรณ์ 아/어서 กับ 고 ผู้วิจัยยังระบุว่าการใช้งานไวยากรณ์ 아/어서 กับ 고 ให้ถูกต้องเหมาะสมนั้น ผู้เรียนชาวจีนต้องมีการเรียนภาษาเกาหลีอย่างต่อเนื่องอีกด้วย

คิมซอนมี (김선미, 2017) ได้ศึกษาหัวข้อ A Study on Teaching methods of connective ending -go and -aseo for Korean Learners. วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าคือการอธิบายความหมายของไวยากรณ์ 아/어서 กับ 고 และหาวิธีประยุกต์ใช้กับ

การศึกษารายละเอียด โดยการศึกษาไวยากรณ์ 아/어서 กับ 고 ในการวิจัยนี้จะเน้นศึกษาไวยากรณ์ 아/어서 กับ 고 ตามความสัมพันธ์เชิงความหมายในการเชื่อมโยงประโยคตลอดจนข้อจำกัดทางสัณฐานวิทยาและวากยสัมพันธ์ที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับบริบทและครอบคลุมความคล้ายคลึงและความแตกต่างของไวยากรณ์ 아/어서 กับ 고 เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการศึกษาหนังสือเรียนภาษาเกาหลีที่จัดพิมพ์โดยมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้รับการคัดเลือกเพื่อวิเคราะห์รูปแบบการนำเสนอของ 아/어서 กับ 고 หนังสือเรียนของมหาวิทยาลัยที่ได้รับการคัดเลือก ได้แก่ มหาวิทยาลัยคอนกุก (건국대학교) มหาวิทยาลัยเกาหลี (고려대학교) มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล (서울대학교) มหาวิทยาลัยย็อนเซ (연세대학교) มหาวิทยาลัยสตรีอีฮวา (이화여자대학교) มหาวิทยาลัยซุงอัง (중앙대학) เพราะเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นที่รู้จักอย่างดี ผู้วิจัยสรุปการเสนอไวยากรณ์ 아/어서 กับ 고 ในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีของทั้ง 6 มหาวิทยาลัย พบว่าไวยากรณ์ 아/어서 กับ 고 ปรากฏในตำราเรียนระดับเริ่มต้นของตำราเรียนของมหาวิทยาลัยทั้ง 6 แห่ง โดยนำเสนอในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีเล่ม 1 และไม่เกินเล่ม 2 ในรายละเอียดพบว่า หนังสือเรียนภาษาเกาหลีของมหาวิทยาลัยแห่งชาติโซลได้นำเสนอ ไวยากรณ์ 고 แสดงรายการเหตุการณ์สองเหตุการณ์ตามลำดับตามความสัมพันธ์ชั่วขณะ และอธิบายไวยากรณ์ 아/어서 ด้วยว่าเหตุการณ์ก่อนหน้าและเหตุการณ์ต่อไปนี้จะเกิดขึ้นตามลำดับเวลา และอธิบายถึงความจำเป็นสำหรับความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำถัดไป ซึ่งแตกต่างจาก ไวยากรณ์ 고 อีกทั้งมีการอธิบายการแสดง Tense (ปัจจุบันกาลและอดีตกาล) จะแสดงเฉพาะในประโยคที่ตามมาเท่านั้น หนังสือเรียนภาษาเกาหลีของมหาวิทยาลัยย็อนเซมีการอธิบายไวยากรณ์ 고 เป็นคำลงท้ายที่ต่อกันที่รวมกับกริยาและถูกนำเสนอตามเวลาก่อนและหลังการกระทำและอธิบายว่าไม่สามารถรวมกับการแสดงอดีตกาล และไวยากรณ์ 아/어서 เป็นคำต่อท้ายที่เชื่อมโยงการเกิดขึ้นของการกระทำต่อไปนี้หลังจากการเกิดของการกระทำก่อนหน้า และอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำก่อนหน้าและการกระทำที่ตามมา นอกจากนี้ ไม่สามารถใช้ “-았/었/였-”, “-겠-” ก่อน 아/어서 หนังสือเรียนภาษาเกาหลีของมหาวิทยาลัยสตรีอีฮวา ให้คำอธิบายไวยากรณ์ 고 บ่งบอกถึงความเชื่อมโยงของการกระทำตามลำดับเวลา และไวยากรณ์ 아/어서 อธิบายการใช้การกระทำและการกระทำตามลำดับเวลา นอกจากนี้ยังมีการนำเสนอการผสมผสานกับกริยาอย่างชัดเจน ไม่พบ

คำอธิบายอื่นใด ในหนังสือเรียนภาษาเกาหลีของมหาวิทยาลัยคอนุก มหาวิทยาลัย เกาหลี และมหาวิทยาลัยซุงอัง ไม่มีรายการทางไวยากรณ์สำหรับการลงท้ายด้วย ไวยากรณ์ ㄱ และให้คำอธิบายไวยากรณ์ ㅏ/ㅑ서 ว่าการกระทำก่อนหน้าและการกระทำ ต่อไปนี้มีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด จากการวิเคราะห์หนังสือเรียนภาษาเกาหลีทั้ง 6 มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยยังพบอีกว่า ไม่มีส่วนใดในหนังสือเรียนที่อธิบายการเปรียบเทียบหรือ ความแตกต่างระหว่างไวยากรณ์ ㅏ/ㅑ서 กับ ㄱ ซึ่งไวยากรณ์ ㅏ/ㅑ서 กับ ㄱ มีประโยชน์ อย่างมากในการใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน และมีข้อผิดพลาดมากมายในการใช้งาน จึง เห็นว่า จำเป็นต้องมีคำอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับลักษณะทางสัณฐานวิทยาและ วากยสัมพันธ์ผ่านประโยคตัวอย่างที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนภาษาเกาหลีสามารถเลือก ไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์รายละเอียดลักษณะทางสัณฐาน วิทยา วากยสัมพันธ์ และความหมายของไวยากรณ์ ㅏ/ㅑ서 กับ ㄱ ได้ดังนี้ 1) ลักษณะ ทางสัณฐานวิทยา กรณีใช้ไวยากรณ์ ㄱ กับกริยาแสดงสภาพจะสร้างรูปประโยคให้ ความหมายสอดคล้อง กรณีใช้ไวยากรณ์ ㅏ/ㅑ서 กับกริยาแสดงสภาพจะสร้างรูปประโยค ให้เหตุผล 2) การใช้ ไวยากรณ์ ㅏ/ㅑ서 ทางวากยสัมพันธ์ไม่สามารถแสดงกาลได้ที่กริยา แรก 3) ถ้ากริยาทั้งสองในประโยค เป็นกรรมกริยาให้ใช้ไวยากรณ์ ㅏ/ㅑ서 กับ ㄱ ทั้งนี้ การเลือกใช้ไวยากรณ์ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้พูดที่แตกต่างกันตามสถานการณ์ 4) ลักษณะสำคัญทางความหมายบ่งบอกถึงลำดับและเนื้อหา ก่อนหน้าและ ที่ตามมาเกิดขึ้นในลำดับเวลา หลังจากการดำเนินการก่อนหน้าสิ้นสุดลง ใช้ไวยากรณ์ ㄱ และกรณีการดำเนินการถัดไปเกิดขึ้นในสถานการณ์ที่การดำเนินการก่อนหน้านี้ดำเนิน ต่อไป ให้ใช้ไวยากรณ์ ㅏ/ㅑ서 5) การใช้ไวยากรณ์ ㅏ/ㅑ서 กับ ㄱ ต้องพึงระวังเมื่อมี การกระทำตั้งแต่สองอย่างขึ้นไปเกิดขึ้น โดยทั่วไปแล้วจึงเป็นไปได้ที่จะรวมกับนิพจน์ เชิงลบที่ระบุว่าไม่มีการกระทำเกิดขึ้น สุดท้ายผู้วิจัยได้เสนอแนะวิธีการเรียบเรียงประโยค ตัวอย่าง เพื่อเสนอต่อผู้เรียนภาษาเกาหลีนั่นต้องเป็นไปตามลำดับขั้น จึงจะสร้างความ เข้าใจการใช้ไวยากรณ์ในกรณีที่มีความหมายเหมือนกัน และความหมายที่แตกต่างกัน และบอกข้อจำกัดหรือยกเว้นในตอนสุดท้าย เพื่อเป็นวิธีลดข้อผิดพลาดของผู้เรียนภาษา เกาหลีในการเลือกใช้ไวยากรณ์ ㅏ/ㅑ서 กับ ㄱ

การวิจัยการใช้ไวยากรณ์ ㅏ/ㅑ서 กับ ㄱ ของผู้เรียนชาวไทยนั้นพบ พัชรยา ปาลสุทธิ์ (патчара야 парасут, 2013) ศึกษาเกี่ยวกับการใช้คำเชื่อมประโยคเพื่อแสดง

ความหมายลำดับเหตุการณ์ ㄱ และคำเติมท้ายเพื่อแสดงความเป็นเหตุเป็นผล 아/어서 เท่านั้น และพบการศึกษาของอนง์นาค อินจันท์ (아눔나르트 인잔, 2019) ศึกษาความผิดพลาดในการใช้คำเชื่อมประโยค 아/어서 และอุไรวรรณ จิตเป็นธม คิม (Uraiwan Jitpenthom Kim, 2560) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับข้อผิดพลาดในการใช้วิจัยเชื่อมแสดงเหตุผล 아/어서 และ니까

ดังนั้นจากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า การศึกษาการใช้ไวยากรณ์ 아/어서 กับ ㄱ นั้น ไม่ใช่ไวยากรณ์ที่สร้างความสับสนเฉพาะผู้เรียนภาษาเกาหลีชาวไทยเท่านั้น เนื่องจากพบการศึกษาข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์ 아/어서 กับ ㄱ ของผู้เรียนภาษาเกาหลีชาวจีน อีกทั้งเชื่อได้ว่าเป็นไวยากรณ์ที่สร้างความสับสนให้กับผู้เรียนภาษาเกาหลีในหลายประเทศ เพราะชาวเกาหลีเองยังต้องศึกษาและวิเคราะห์เพื่อเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการเลือกใช้ไวยากรณ์ 아/어서 กับ ㄱ ในขณะที่ผู้เรียนภาษาเกาหลีชาวไทยก็มีการศึกษาไวยากรณ์ 아/어서 กับ ㄱ ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น แต่ยังไม่มีการศึกษาการใช้ไวยากรณ์ 아/어서 กับ ㄱ ที่เปรียบเทียบการเลือกใช้ โดยเฉพาะเจาะจงเฉพาะรูปแบบประโยคที่แสดงการเชื่อมคำเพื่อแสดงความต่อเนื่องเท่านั้น ซึ่งเป็นคู่ไวยากรณ์ที่จำเป็นต้องศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียน การสอนภาษาเกาหลีสำหรับผู้เรียนชาวไทย เพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ระเบียบวิจัยและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ระเบียบวิจัยขั้นตอนการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าเลือกใช้ไวยากรณ์เกาหลีระหว่าง 아/어서 กับ ㄱ ในผู้เรียนชาวไทย ซึ่งเป็นไวยากรณ์ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน และสร้างความสับสนให้ผู้เรียน ว่าประโยคใดควรเลือกใช้ไวยากรณ์ใดระหว่าง 아/어서 กับ ㄱ การศึกษานี้จะรวบรวมประโยคจำนวน 60 ประโยคจากหนังสือเรียนและแหล่งที่ผู้เรียนไม่เคยพบในหนังสือเรียน เพื่อประเมินการเลือกใช้ไวยากรณ์ 아/어서 กับ ㄱ ว่าผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ได้ถูกต้องแม่นยำ

มากน้อยอย่างไร โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้เรียนภาษาเกาหลีในระดับอุดมศึกษา จากการสำรวจมหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่เปิดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีในระดับปริญญาตรีและพร้อมให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมทำแบบทดสอบ รวม 9 มหาวิทยาลัย โดยนิสิตทั้ง 4 ระดับชั้นปี รวม 275 คน เมื่อได้ผลการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณแล้ว จึงนำค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุดและน้อยสุด 3 อันดับ โดยแบ่งวิเคราะห์เป็นนิสิตปีที่ 1-2 (ชั้นต้น) และนิสิตปีที่ 3-4 (ชั้นกลาง) มาวิเคราะห์ศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อนำผลสรุปมาพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป โดยวิเคราะห์จากสองทฤษฎี คือ 1) ทฤษฎี Processability theory (Pienemann, 1998 อ้างถึงใน Thaine, 2015) และ 2) ทฤษฎี Complexity theory (Larsen Freeman, 2012 อ้างถึงใน Thaine, 2015) ทั้งนี้สองทฤษฎีนี้ มีความแตกต่างกัน โดยทฤษฎี Processability theory มีแนวคิดการเรียนรู้อำนาจที่สอง ควรเป็นไปอย่างมีลำดับ ขั้นตอนและมีกฎในการใช้ภาษา เช่น การเรียนรู้ไวยากรณ์ ในขณะที่ ทฤษฎี Complexity theory มีแนวความคิดว่าภาษาที่สองเป็นการรับรู้ที่ได้มา จากการเผชิญกับการใช้ภาษา (emerging) ด้วยการใช้ที่ไม่มีแบบแผน ลำดับ และเป็นปัจเจก

2.2 ประโยคที่ใช้ในแบบทดสอบ

จากแบบทดสอบรวม จำนวน 60 ข้อ รวบรวมจากตำราภาษาเกาหลีขั้นต้น จากการสำรวจหนังสือเรียนภาษาเกาหลีที่ทางมหาวิทยาลัยในประเทศไทยเลือกใช้ ในการเรียนการสอน คือหนังสือเรียนภาษาเกาหลีจากมหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล (서울대학교) มหาวิทยาลัยชองกุก (서강대학교) และมหาวิทยาลัยสตรีอีฮวา (이화여자대학교) และการเรียนการสอนมีการเปลี่ยนหนังสือเรียนจากมหาวิทยาลัยหนึ่ง เป็นอีกของมหาวิทยาลัยหนึ่ง ดังนั้นจึงจะคัดเลือกนำประโยคที่มีลักษณะรูปแบบประโยค คล้ายกับการยกตัวอย่างการเรียนการสอนไวยากรณ์ 아/어서 กับ 고 จากหนังสือของ 3 มหาวิทยาลัยนี้ อีกทั้งมีการรวบรวมลักษณะรูปแบบประโยคจากหลากหลายแหล่งที่ ผู้เรียนไม่เคยพบในหนังสือเรียน เพื่อประเมินการเลือกใช้ ไวยากรณ์ 아/어서 กับ 고 ว่าผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ได้ถูกต้อง แม่นยำมากน้อยอย่างไร ในการศึกษาการใช้ ไวยากรณ์ 아/어서 กับ 고 ที่เปรียบเทียบการเลือกใช้ โดยเจาะจงเฉพาะรูปแบบประโยคที่ แสดงการเชื่อมคำเพื่อแสดงความต่อเนื่องเท่านั้น จากการรวบรวมประโยคจึงนำมาปรับใช้

เพื่อสร้างแบบทดสอบในงานวิจัยนี้ ซึ่งประกอบไปด้วยแบบทดสอบที่ต้องใช้ไวยากรณ์ 아/어서 ในการเชื่อมประโยคจำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบที่ต้องใช้ไวยากรณ์ 고 ในการเชื่อมประโยคจำนวน 30 ข้อ โดยท้ายประโยคคำถามจะแสดงเครื่องหมาย “*” หากมีรูปแบบประโยคที่ประยุกต์มาจากประโยคตัวอย่างของหนังสือเรียนภาษาเกาหลี 3 มหาวิทยาลัยที่กล่าวมาข้างต้น เพื่อเป็นประโยชน์ในขั้นตอนการวิเคราะห์ผลการศึกษา โดยในแบบทดสอบจะใช้การจัดเรียงของประโยคที่ประยุกต์จากหนังสือสลับแบบสุ่ม (Random) กับประโยคที่ไม่ได้มาจากหนังสือ แบบทดสอบมีรายละเอียด ดังนี้

แบบทดสอบที่ต้องใช้ไวยากรณ์ 아/어서

1. 그는 아침 일곱 시에 일어나다 + 세수를 합니다. เขาตื่นเจ็ดโมงเช้าแล้วล้างหน้า*
2. 저 신호등을 지나다 + 내려 주세요. ผ่านไฟจราจรนั้นแล้วกรุณาลง
3. 모두들 그 자리에 앉다 + 순서를 기다려 주세요. ทุกคนกรุณานั่งและรอคิว
4. 물이 변하다 + 술이 되었다. น้ำกลายเป็นเหล้า
5. 사람들이 모이다 + 하나님께 기도를 드렸다. ผู้คนรวมตัวกันแล้วอธิษฐานต่อพระเจ้า
6. 그들은 걷다 + 학교로 갔다. พวกเขาเดินไปโรงเรียน
7. 얼음이 녹다 + 물이 되었다. น้ำแข็งละลายกลายเป็นน้ำ
8. 당신들이 일을 알다 + 처리하시오. พวกคุณรู้งานแล้วก็ดำเนินงาน
9. 저는 7 시에 학생 식당에 가다 + 아침을 먹었습니다. ฉันไปโรงอาหารนักเรียนตอนเจ็ดโมงแล้วกินอาหารเช้า
10. 카페에 가다 + 커피를 마세요. ไปคาเฟ่ดื่มกาแฟ
11. 집에 오다 + 전화 하세요. กับบ้านแล้วโทรหาฉันนะ*
12. 케이크를 만들다 + 선생님에게 선물 할 거예요. ทำเค้กแล้วจะให้ เป็นของขวัญแต่คุณครู*
13. 이 길을 건너다 + 왼쪽으로 가세요. กรุณาข้ามถนนนี้แล้วเลี้ยวซ้าย
14. 식당에 가다 + 점심을 먹었어요. ไปร้านอาหารแล้วกินมื้อเที่ยง*
15. 지하철에서 내리다 + 전화를 받았어요. ลงจากรถไฟใต้ดินแล้วรับโทรศัพท์
16. 편의점에 가다 + 우유를 샀어요. ไปที่ร้านสะดวกซื้อแล้วซื้อนม*

17. 아침에 일어나다 + 운동을 했어요. ตื่นตอนเช้าแล้วออกกำลังกาย*
18. 보통 요리하다 + 혼자 먹어요. ปกติทำอาหารแล้วกินคนเดียว
19. 어제 도서관에서 책을 빌리다 + 읽었어요. เมื่อวานยืมหนังสือที่ห้องสมุดแล้วก็อ่าน
20. 꽃을 사다 + 여자 친구에게 줬어요. ซื้อดอกไม้แล้วให้แฟน*
21. 라면을 끓이다 + 먹어요. ต้มบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปแล้วกิน
22. 돈을 모으다 + 해외여행을 가고 싶어요. ออมเงินแล้วอยากไปเที่ยวต่างประเทศ
23. 길을 건너다 + 똑 바로 가세요. ข้ามถนนแล้วตรงไป
24. 소파에 눕다 + 책을 보고 있어요. นอนที่โซฟาแล้วกำลังอ่านหนังสือ
25. 똑바로 앉다 + 공부하세요. นั่งตัวตรงแล้วก็เรียน
26. 걷다 + 학교에 갑니다. เดินไปโรงเรียน*
27. 음식 먹을 때 천천히 씹다 + 먹어야 합니다. ตอนกินอาหารควรเคี้ยวช้า ๆ แล้วกิน
28. 앉다 + 기다려 주세요. นั่งแล้วกรุณารอ
29. 동대문역에서 내리다 + 4 호선으로 갈아타세요. ลงที่สถานีทองแถมุนแล้วเปลี่ยน
ขึ้นสาย 4
30. 생선을 사다 + 찌개를 끓였어요. ซื้อปลาแล้วต้มแกง

แบบทดสอบที่ต้องใช้ไวยากรณ์ 고

31. 버스를 타다 + 서울에 가요. ขึ้นรถบัสแล้วไปโซล
32. 숙제를 하다 + 놀아라. ทำการบ้านแล้วเล่น*
33. 8 만원 주다 + 샀어요. ให้ 80,000 วอนแล้วซื้อมา
34. 편지를 쓰다 + 텔레비전을 보았다. เขียนจดหมายแล้วดูโทรทัศน์
35. 지갑에 돈을 넣다 + 옷을 입었다. ใส่เงินที่กระเป๋าเงินแล้วใส่เสื้อผ้า
36. 선생님께서는 문을 열다 + 교실에 들어오셨다. คุณครูเปิดประตูแล้วเข้ามาที่
ห้องเรียน
37. 나는 옷을 입다 + 잤다. ฉันใส่เสื้อผ้าแล้วนอน
38. 그녀는 아이를 업다 + 뛰었다. เธออุ้มเด็กแล้ววิ่ง
39. 형은 가방을 메다 + 학교에 간다. พี่ชายสะพายกระเป๋าแล้วไปโรงเรียน
40. 점심을 드시다 + 카페에 가셨어요. ทานมื้อเที่ยงแล้วดื่มกาแฟ

41. 밥을 먹다 + 이 약을 드세요. กินข้าวแล้วทานยานี้*
42. 손을 씻다 + 점심 먹었어요. ล้างมือแล้วกินมื้อเที่ยง
43. 숙제를 안 하다 + 잠만 잤어요. ไม่ได้ทำการบ้านแล้วนอน*
44. 밥을 먹다 + 이를 닦았어요. กินข้าวแล้วแปรงฟัน*
45. 모자를 쓰다 + 등산했어요. ใส่หมวกแล้วปีนเขา
46. 운동을 신다 산책했어요. ใส่รองเท้าผ้าใบแล้วเดินเล่น
47. 밥 먹다 + 가거라. กินข้าวแล้วไปซิ
48. 퇴근하다 + 영화 보러 가자. เลิกงานแล้วไปดูหนังกัน
49. 마주 보다 + 앉으시다. มองหน้าแล้วนั่งกันเถอะ
50. 운전하다 + 왔어요. ขับรถแล้วมา
51. 음악을 듣다 + 잤어요. ฟังเพลงแล้วหลับ*
52. 옷을 사다 + 친구를 만났어요. ซื้อเสื้อผ้าแล้วเจอเพื่อน
53. 집안일을 하다 + 쉬었어요. ทำงานบ้านแล้วพักผ่อน
54. 드라마를 보다 + 낮잠을 잘 거예요. ดูละครแล้วงีบกลางวัน*
55. 수업 끝나다 + 뭐 해요? เรียนเสร็จแล้วทำอะไร?
56. 시험공부하다 + 저녁 식사했어요. อ่านหนังสือเตรียมสอบแล้วรับประทานอาหารมื้อเย็น*
57. 산책하다 + 집에서 쉴 거예요. เดินเล่นแล้วจะพักผ่อนที่บ้าน*
58. 숙제하다 + 가족과 시간을 보내다. ทำการบ้านแล้วใช้เวลากับครอบครัว*
59. 태권도를 배우다 + 한국어 수업을 들었어요. เรียนเทควันโดแล้วเรียนภาษาเกาหลี
60. 문을 닫다 + 들어오세요. ปิดประตูแล้วก็เข้ามา

2.3 กลุ่มตัวอย่าง

จากการสำรวจมหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่เปิดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีในระดับปริญญาตรีและพร้อมให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมทำแบบทดสอบ รวม 9 มหาวิทยาลัย โดยนิสิตทั้ง 4 ระดับชั้นปีของทั้ง 9 มหาวิทยาลัย ให้ความร่วมมือ

ทำแบบทดสอบ รวม 275 คน เพื่อรักษาข้อมูลของนิสิต การวิจัยนี้จะไม่ระบุชื่อมหาวิทยาลัย โดยจะใช้การระบุเป็นมหาวิทยาลัย A ถึงมหาวิทยาลัย I แทน

3. ผลการศึกษา

3.1 การศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ

ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ตอบแบบทดสอบจำนวน 275 คน ศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาของไทยจาก 9 มหาวิทยาลัย และศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1-4 รายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 1 ผู้ตอบแบบทดสอบจำแนกตามสถานศึกษา

ลำดับที่	มหาวิทยาลัย	จำนวนนักศึกษาร่วมตอบแบบทดสอบ	คิดเป็นร้อยละ
1	มหาวิทยาลัย A	3 คน	1.09
2	มหาวิทยาลัย B	31 คน	11.27
3	มหาวิทยาลัย C	52 คน	18.91
4	มหาวิทยาลัย D	22 คน	8
5	มหาวิทยาลัย E	44 คน	16
6	มหาวิทยาลัย F	4 คน	1.45
7	มหาวิทยาลัย G	34 คน	12.36
8	มหาวิทยาลัย H	74 คน	26.91
9	มหาวิทยาลัย I	11 คน	4

จากตารางที่ 1 แสดงรายละเอียดผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานศึกษา โดยผู้ตอบแบบทดสอบจากทั้งหมด 275 คน ศึกษาในมหาวิทยาลัย A จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.09 มหาวิทยาลัย B จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 11.27 มหาวิทยาลัย C จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 18.91 มหาวิทยาลัย D จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 8 มหาวิทยาลัย E จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 16 มหาวิทยาลัย F จำนวน 4 คน คิดเป็น

ร้อยละ 1.45 มหาวิทยาลัย G จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 12.36 มหาวิทยาลัย H จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 26.91 และมหาวิทยาลัย I จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4 จากผู้ตอบแบบทดสอบ จำแนกตามชั้นปีการศึกษา รายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 2 ผู้ตอบแบบทดสอบจำแนกตามชั้นปีการศึกษา

ชั้นปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษาพร้อมตอบแบบทดสอบ	คิดเป็นร้อยละ
1	83	30.18
2	86	31.27
3	58	21.09
4	48	17.45

จากตารางที่ 2 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบทดสอบจำแนกตามชั้นปีการศึกษา โดยผู้ตอบแบบทดสอบจากทั้งหมด 275 คน ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 30.18 ชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 31.27 ชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 21.09 และชั้นปีที่ 4 มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 17.45

3.1.1 ผลการวิเคราะห์จากแบบทดสอบ

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความถูกต้องจากแบบทดสอบ แบ่งออกเป็นผลการวิเคราะห์โดยรวม ผลการวิเคราะห์แบ่งตามแบบทดสอบที่ต้องใช้ไวยากรณ์ $\alpha/\alpha/\alpha$ ข้อ 1 ถึง 30 และแบบทดสอบที่ต้องใช้ไวยากรณ์ α ข้อ 31 ถึง 60 รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบโดยรวม

ข้อที่	แบบทดสอบที่ต้องใช้ ไวยากรณ์ $\alpha/\alpha/\alpha$		ข้อที่	แบบทดสอบที่ต้องใช้ไวยากรณ์ α	
	จำนวนผู้ตอบถูก	คิดเป็นร้อยละ		จำนวนผู้ตอบถูก	คิดเป็นร้อยละ
1	162	58.91	31	107	38.91
2	170	61.82	32	197	71.64
3	168	61.09	33	102	37.09
4	172	62.55	34	235	85.45

ข้อที่	แบบทดสอบที่ต้องใช้ ไวยากรณ์ ๑/๑๔		ข้อที่	แบบทดสอบที่ต้องใช้ไวยากรณ์ ๕	
	จำนวนผู้ตอบถูก	คิดเป็นร้อยละ		จำนวนผู้ตอบถูก	คิดเป็นร้อยละ
5	180	65.45	35	199	72.36
6	196	71.27	36	103	37.45
7	245	89.09	37	224	81.45
8	180	65.45	38	153	55.64
9	210	76.36	39	154	56.00
10	223	81.09	40	210	76.36
11	157	57.09	41	175	63.64
12	208	75.64	42	154	56.00
13	172	62.55	43	149	54.18
14	221	80.36	44	177	64.36
15	104	37.82	45	173	62.91
16	217	78.91	46	127	46.18
17	146	53.09	47	198	72.00
18	166	60.36	48	151	54.91
19	189	68.73	49	164	59.64
20	204	74.18	50	118	42.91
21	180	65.45	51	190	69.09
22	186	67.64	52	211	76.73
23	177	64.36	53	172	62.55
24	146	53.09	54	152	55.27
25	168	61.09	55	155	56.36
26	207	75.27	56	211	76.73
27	166	60.36	57	190	69.09
28	169	61.45	58	213	77.45
29	144	52.36	59	224	81.45
30	166	60.36	60	142	51.64

ผลการศึกษาแบบทดสอบการเลือกใช้ไวยากรณ์ ๑/๑๔ กับ ๕ จากแบบทดสอบจำนวน 60 ข้อ โดยคำถามข้อ 1-30 รวม 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบที่ต้องใช้

ไวยากรณ์ ㅏ/ㅑㅓ เท่านั้น และคำถามข้อ 31-60 รวม 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบที่ต้องใช้ไวยากรณ์ ㅓ เท่านั้น

ผลการวิเคราะห์ความถูกต้องในการเลือกใช้ไวยากรณ์ ㅏ/ㅑㅓ กับ ㅓ จากผู้ตอบแบบทดสอบจำนวน 275 คน พบว่า ค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการเลือกใช้ไวยากรณ์ ㅏ/ㅑㅓ กับ ㅓ ภาพรวมคือ ร้อยละ 63.81 จำแนกตามความถูกต้องในการเลือกใช้ไวยากรณ์ ㅏ/ㅑㅓ กับ ㅓ ได้ ดังนี้ ค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการใช้ไวยากรณ์ ㅏ/ㅑㅓ คือ ร้อยละ 65.44 และค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการใช้ไวยากรณ์ ㅓ คือ ร้อยละ 62.18

3.1.2 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบจำแนกตามระดับความรู้ทางภาษาเกาหลี

ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบจำแนกตามระดับความรู้ทางภาษาเกาหลีสี่ขั้นต้น (ชั้นปีที่ 1-2) และชั้นกลาง (ชั้นปีที่ 3-4) โดยแบ่งตารางเป็น ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบจำแนกตามระดับความรู้ทางภาษาเกาหลีสี่ขั้นต้น (ชั้นปีที่ 1-2) และตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบจำแนกตามระดับความรู้ทางภาษาเกาหลีชั้นกลาง (ชั้นปีที่ 3-4) มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบจำแนกตามระดับความรู้ทางภาษาเกาหลีสี่ขั้นต้น (ชั้นปีที่ 1-2)

ข้อที่	แบบทดสอบที่ต้องใช้ ไวยากรณ์ ㅏ/ㅑㅓ		ข้อที่	แบบทดสอบที่ต้องใช้ไวยากรณ์ ㅓ	
	จำนวนผู้ตอบถูก	คิดเป็นร้อยละ		จำนวนผู้ตอบถูก	คิดเป็นร้อยละ
1	100	59.17	31	61	36.09
2	107	63.31	32	121	71.60
3	109	64.50	33	57	33.73
4	103	60.95	34	148	87.57
5	113	66.86	35	117	69.23
6	125	73.96	36	64	37.87
7	148	87.57	37	139	82.25
8	106	62.72	38	93	55.03
9	126	74.56	39	86	50.89

ข้อที่	แบบทดสอบที่ต้องใช้ ไวยากรณ์ ๑/어/서		ข้อที่	แบบทดสอบที่ต้องใช้ไวยากรณ์ ๒	
	จำนวนผู้ตอบถูก	คิดเป็นร้อยละ		จำนวนผู้ตอบถูก	คิดเป็นร้อยละ
10	131	77.51	40	124	73.37
11	90	53.25	41	107	63.31
12	124	73.37	42	91	53.85
13	97	57.40	43	86	50.89
14	128	75.74	44	101	59.76
15	57	33.73	45	104	61.54
16	132	78.11	46	77	45.56
17	85	50.30	47	122	72.19
18	101	59.76	48	95	56.21
19	112	66.27	49	103	60.95
20	119	70.41	50	72	42.60
21	106	62.72	51	111	65.68
22	111	65.68	52	135	79.88
23	104	61.54	53	107	63.31
24	87	51.48	54	92	54.44
25	104	61.54	55	92	54.44
26	131	77.51	56	131	77.51
27	101	59.76	57	116	68.64
28	104	61.54	58	127	75.15
29	88	52.07	59	135	79.88
30	101	59.76	60	87	51.48
	3,250			3,101	

จากตารางที่ 4 ผู้ตอบแบบทดสอบที่มีระดับความรู้ทางภาษาเกาหลีขั้นต้น (ชั้นปีที่ 1-2) จำนวน 169 คน พบค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการใช้ไวยากรณ์ ๑/어/서 คือ ร้อยละ 64.10 และค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการใช้ไวยากรณ์ ๒ คือ ร้อยละ 61.16

ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบจำแนกตามระดับความรู้ทางภาษาเกาหลีชั้นกลาง (ชั้นปีที่ 3-4) ผลจำนวนผู้ตอบถูก จำแนกตามข้อคำถาม มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบจำแนกตามระดับความรู้ทางภาษาเกาหลีชั้นกลาง (ชั้นปีที่ 3-4)

ข้อที่	แบบทดสอบที่ต้องใช้ ไวยากรณ์ ๑/๑๕		ข้อที่	แบบทดสอบที่ต้องใช้ไวยากรณ์ ๕	
	จำนวนผู้ตอบถูก	คิดเป็นร้อยละ		จำนวนผู้ตอบถูก	คิดเป็นร้อยละ
1	62	58.49	31	46	43.40
2	63	59.43	32	76	71.70
3	59	55.66	33	45	42.45
4	69	65.09	34	87	82.08
5	67	63.21	35	82	77.36
6	71	66.98	36	39	36.79
7	97	91.51	37	85	80.19
8	74	69.81	38	60	56.60
9	84	79.25	39	68	64.15
10	92	86.79	40	86	81.13
11	67	63.21	41	68	64.15
12	84	79.25	42	63	59.43
13	75	70.75	43	63	59.43
14	93	87.74	44	76	71.70
15	47	44.34	45	69	65.09
16	85	80.19	46	50	47.17
17	61	57.55	47	76	71.70
18	65	61.32	48	56	52.83
19	77	72.64	49	61	57.55
20	85	80.19	50	46	43.40
21	74	69.81	51	79	74.53
22	75	70.75	52	76	71.70
23	73	68.87	53	65	61.32
24	59	55.66	54	60	56.60
25	64	60.38	55	63	59.43
26	76	71.70	56	80	75.47
27	65	61.32	57	74	69.81

ข้อที่	แบบทดสอบที่ต้องใช้ ไวยากรณ์ ๑/๑๙		ข้อที่	แบบทดสอบที่ต้องใช้ไวยากรณ์ ๒	
	จำนวนผู้ตอบถูก	คิดเป็นร้อยละ		จำนวนผู้ตอบถูก	คิดเป็นร้อยละ
28	65	61.32	58	86	81.13
29	56	52.83	59	89	83.96
30	65	61.32	60	55	51.89
	2,149			2,029	

จากตารางที่ 5 ผู้ตอบแบบทดสอบที่มีระดับความรู้ทางภาษาเกาหลีชั้นกลาง (ชั้นปีที่ 3-4) จำนวน 106 คน พบค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการใช้ไวยากรณ์ ๑/๑๙ คือ ร้อยละ 67.58 และค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการใช้ไวยากรณ์ ๒ คือ ร้อยละ 63.81

3.2 การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ

โดยสรุปผลการศึกษการเลือกใช้ไวยากรณ์ระหว่าง ๑/๑๙ กับ ๒ เชิงปริมาณพบว่า ร้อยละ 10 ของคำถามที่ผู้ตอบถูกมากที่สุด โดยจำแนกเป็นตารางที่ 6 แบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุดร้อยละ 10 จากผลการวิเคราะห์แบบทดสอบโดยรวม ตารางที่ 7 แบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุดร้อยละ 10 จากผลการวิเคราะห์ผู้ตอบแบบทดสอบขั้นต้น (ชั้นปีที่ 1-2) และตารางที่ 8 แบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุดร้อยละ 10 จากผลการวิเคราะห์ผู้ตอบแบบทดสอบชั้นกลาง (ชั้นปีที่ 3-4) มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 6 แบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุดร้อยละ 10 จากแบบทดสอบทั้งหมด
โดยรวม

ข้อที่	แบบทดสอบที่ต้องใช้ ไวยากรณ์ ๑/๑๙		ข้อที่	แบบทดสอบที่ต้องใช้ไวยากรณ์ ๒	
	จำนวนผู้ตอบถูก	คิดเป็นร้อยละ		จำนวนผู้ตอบถูก	คิดเป็นร้อยละ
7	245	89.09	34	235	85.45
10	223	81.09	37	224	81.45

14	221	80.36	59	224	81.45
----	-----	-------	----	-----	-------

ตารางที่ 7 แบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุดร้อยละ 10 จากแบบทดสอบทั้งหมดของผู้ตอบแบบทดสอบขั้นต้น (ชั้นปีที่ 1-2)

ข้อที่	แบบทดสอบที่ต้องใช้ ไวยากรณ์ ๑/๑๙		ข้อที่	แบบทดสอบที่ต้องใช้ไวยากรณ์ ๕	
	จำนวนผู้ตอบถูก	คิดเป็นร้อยละ		จำนวนผู้ตอบถูก	คิดเป็นร้อยละ
7	148	87.57	34	148	87.57
10	131	77.51	37	139	82.25
16	132	78.11	52	135	79.88
26	131	77.51	59	135	79.88

ตารางที่ 8 แบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุดร้อยละ 10 จากแบบทดสอบทั้งหมดของผู้ตอบแบบทดสอบขั้นกลาง (ชั้นปีที่ 3-4)

ข้อที่	แบบทดสอบที่ต้องใช้ ไวยากรณ์ ๑/๑๙		ข้อที่	แบบทดสอบที่ต้องใช้ไวยากรณ์ ๕	
	จำนวนผู้ตอบถูก	คิดเป็นร้อยละ		จำนวนผู้ตอบถูก	คิดเป็นร้อยละ
7	97	91.51	34	87	82.08
10	92	86.79	40	86	81.13
14	93	87.74	58	86	81.13
			59	89	83.96

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากตารางที่ 6 ตารางที่ 7 และตารางที่ 8 พบว่า คำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดร้อยละ 10 จากแบบทดสอบทั้งหมด กรณีไวยากรณ์ ๑/๑๙ คำถามข้อ 7 และข้อ 10 ปรากฏในทุกตาราง และกรณีไวยากรณ์ ๕ คำถามข้อ 34 และข้อ 59 ปรากฏในทุกตาราง

ในทางกลับกัน การเลือกใช้ไวยากรณ์ระหว่าง ๑/๑๙ กับ ๕ เชิงปริมาณ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความถูกต้องต่ำสุดในการตอบคำถาม สามารถจำแนกเป็นตารางที่ 9 แบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องต่ำสุดร้อยละ 10 จากผลการวิเคราะห์แบบทดสอบ

โดยรวม ตารางที่ 10 แบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องต่ำสุดร้อยละ 10 จากผลการวิเคราะห์ผู้ตอบแบบทดสอบขั้นต้น (ชั้นปีที่ 1-2) และตารางที่ 11 แบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องต่ำสุดร้อยละ 10 จากผลการวิเคราะห์ผู้ตอบแบบทดสอบชั้นกลาง (ชั้นปีที่ 3-4) รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 9 แบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องต่ำสุดร้อยละ 10 จากแบบทดสอบทั้งหมด โดยรวม

ข้อที่	แบบทดสอบที่ต้องใช้ ไวยากรณ์ ๑/๑๙		ข้อที่	แบบทดสอบที่ต้องใช้ไวยากรณ์ ๕	
	จำนวนผู้ตอบถูก	คิดเป็นร้อยละ		จำนวนผู้ตอบถูก	คิดเป็นร้อยละ
15	104	37.82	31	107	38.91
17	146	53.09	33	102	37.09
24	146	53.09	36	103	37.45
29	144	52.36			

ตารางที่ 10 แบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องต่ำสุดร้อยละ 10 จากแบบทดสอบทั้งหมดของผู้ตอบแบบทดสอบขั้นต้น (ชั้นปีที่ 1-2)

ข้อที่	แบบทดสอบที่ต้องใช้ ไวยากรณ์ ๑/๑๙		ข้อที่	แบบทดสอบที่ต้องใช้ไวยากรณ์ ๕	
	จำนวนผู้ตอบถูก	คิดเป็นร้อยละ		จำนวนผู้ตอบถูก	คิดเป็นร้อยละ
15	57	33.73	31	61	36.09
17	85	50.3	33	57	33.73
24	87	51.48	36	64	37.87

ตารางที่ 11 แบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องต่ำสุดร้อยละ 10 จากแบบทดสอบทั้งหมดของผู้ตอบแบบทดสอบชั้นกลาง (ชั้นปีที่ 3-4)

ข้อที่	แบบทดสอบที่ต้องใช้ ไวยากรณ์ ๑/๑๙		ข้อที่	แบบทดสอบที่ต้องใช้ไวยากรณ์ ๕	
	จำนวนผู้ตอบถูก	คิดเป็นร้อยละ		จำนวนผู้ตอบถูก	คิดเป็นร้อยละ
3	59	55.66	31	46	43.4
15	47	44.34	33	45	42.45
24	59	55.66	36	39	36.79
29	56	52.83	50	46	43.4

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากตารางที่ 6 ตารางที่ 7 และตารางที่ 8 พบว่า คำถามที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องต่ำสุดร้อยละ 10 จากแบบทดสอบทั้งหมด กรณีไวยากรณ์ ๑/๑๙ คำถามข้อ 15 และข้อ 24 ปรากฏในทุกตาราง และกรณีไวยากรณ์ ๕ คำถามข้อ 31 ข้อ 33 และข้อ 36 ปรากฏในทุกตาราง

รายละเอียดคำถามที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุดร้อยละ 10 ของแบบทดสอบทั้งหมดในตารางที่ 6-8 และคำถามที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องต่ำสุดร้อยละ 10 ของแบบทดสอบทั้งหมดในตารางที่ 9-11 รายละเอียดดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 คำถามที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุดและต่ำสุดร้อยละ 10 ของแบบทดสอบทั้งหมด

๑/๑๙ คำถามที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุดร้อยละ 10	
7. 열음이 녹다 + 물이 되었다.	น้ำแข็งจะละลายกลายเป็นน้ำ
10. 카페에 가다 + 커피를 마세요.	ไปคาเฟ่ดื่มกาแฟ
๕ คำถามที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุดร้อยละ 10	
34. 편지를 쓰다 + 텔레비전을 보았다.	เขียนจดหมายแล้วดูโทรทัศน์
59. 태권도를 배우다 + 한국어 수업을 들었어요.	เรียนเทควันโดแล้วเรียนภาษาเกาหลี
๑/๑๙ คำถามที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องต่ำสุดร้อยละ 10	
15. 지하철에서 내리다 + 전화를 받았어요.	ลงจากรถไฟใต้ดินแล้วรับโทรศัพท์
24. 소파에 눕다 + 책을 보고 있어요.	นอนที่โซฟาแล้วกำลังอ่านหนังสือ

고 คำถามที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องต่ำสุดร้อยละ 10

31. 버스를 타다 + 서울에 가요. ขึ้นรถบัสแล้วไปโซล

33. 8 만원 주다 + 샀어요. ให้ 80,000 วอนแล้วซื้อ

36. 선생님께서는 문을 열다 + 교실에 들어오셨다. คุณครูเปิดประตูแล้วเข้ามาที่ห้องเรียน

คำถามที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุดร้อยละ 10 จากแบบสอบถามทั้งหมดของไวยากรณ์ 아/어서 ข้อ 7. 얼음이 녹다 + 물이 되었다. น้ำแข็งจะละลายกลายเป็นน้ำ ถึงแม้ว่าในประโยคตัวอย่างในหนังสือเรียนจะไม่ปรากฏกริยา 녹다 แต่นิสิตสามารถตัดสินใจเลือกตอบได้ถูกต้อง เพราะเมื่อพิจารณาจากการใช้ไวยากรณ์ 아/어서 ที่มีการอธิบายว่าการเกิดขึ้นตามลำดับนั้น จะมีความสัมพันธ์กันระหว่างประโยคแรกกับประโยคที่สอง ดังนั้นนิสิตจึงสามารถประยุกต์ใช้ได้ถูกต้อง

ข้อ 10. 카페에 가다 + 커피를 마셔요. ไปคาเฟ่ดื่มกาแฟ จะพบกริยา 가다 ซึ่งปรากฏอยู่ในหนังสือเรียน และเป็นประโยคที่สามารถทำความเข้าใจได้โดยตรงไม่ซับซ้อน กล่าวคือ ไปคาเฟ่แล้วก็ไปดื่มกาแฟ เมื่อเลือกใช้ไวยากรณ์ 아/어서 จะเข้าใจได้ว่าดื่มกาแฟอยู่ที่ร้านคาเฟ่ จึงแสดงความสัมพันธ์ของประโยคทั้งสองอย่างชัดเจน

กรณี คำถามที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุดร้อยละ 10 จากแบบสอบถามทั้งหมดของไวยากรณ์ 고 ข้อ 34. 편지를 쓰다 + 텔레비전을 보았다. เขียนจดหมายแล้วดูโทรทัศน์ และข้อ 59. 태권도를 배우다 + 한국어 수업을 들었어요. เรียนเทควันโดแล้วเรียนภาษาเกาหลี ถึงแม้ว่ากริยา 쓰다 และ 배우다 จะไม่พบเป็นประโยคตัวอย่างที่ปรากฏในหนังสือเรียน สำหรับไวยากรณ์ 고 แต่นิสิตสามารถประยุกต์ใช้ได้ เพราะประโยคสามารถเข้าใจได้ ว่าต้องเลือกใช้ไวยากรณ์ 고 เนื่องจากเขียนจดหมายเสร็จจึงดูโทรทัศน์ อีกทั้งคำอธิบายการใช้ไวยากรณ์ 고 นั้นใช้ในประโยคที่ต้องการเชื่อมกริยาที่ไม่มี ความสัมพันธ์เกี่ยวข้อกันระหว่างสองประโยค เช่นเดียวกับประโยคเรียนเทควันโดแล้วเรียนภาษาเกาหลี จึงสามารถเลือกใช้ไวยากรณ์ 고 ได้

ทั้งนี้ กรณีคำถามที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุดร้อยละ 10 จากแบบสอบถามทั้งหมดของไวยากรณ์ 아/어서 ข้อ 15. 지하철에서 내리다 + 전화를 받았어요. ลงจากรถไฟใต้ดินแล้วรับโทรศัพท์ และข้อ 24. 소파에 눕다 + 책을 보고 있어요. นอนที่โซฟา

แล้วกำลังอ่านหนังสือ หากวิเคราะห์จากประโยคลงจากรถไฟใต้ดินแล้วรับโทรศัพท์ การลงรถนั้นเสร็จสิ้นแล้ว ลงรถมาแล้วจึงรับโทรศัพท์ ดังนั้นนิสิตส่วนใหญ่จึงเลือกตอบใช้ไวยากรณ์เชื่อม ㄱ เช่นเดียวกับประโยค นอนที่โซฟาแล้วกำลังอ่านหนังสือ นิสิตส่วนใหญ่เลือกใช้ไวยากรณ์เชื่อม ㄱ วิเคราะห์จากประโยค นอนที่โซฟาไม่เกี่ยวข้องมีความสัมพันธ์ กับกริยาอ่านหนังสือ

สำหรับคำถามที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงสุดร้อยละ 10 จากแบบสอบถามทั้งหมดของไวยากรณ์ ㄱ ตามตารางที่ 12 ข้อ 31. 버스를 타다 + 서울에 가요. ขึ้นรถบัสแล้วไปโซล ผู้เรียนเข้าใจว่าควรใช้ไวยากรณ์ในการเชื่อมในประโยคนี้ เนื่องจากผู้เรียนวิเคราะห์ตามหลักการอธิบายไวยากรณ์ 아/어서 ว่ามีการเชื่อมโยงเกิดขึ้นในประโยคขึ้นรถบัสแล้วไปโซล ข้อ 33. 8 만원 주다 + 샀어요. ให้ 80,000 วอนแล้วซื้อมา วิเคราะห์ได้ว่านิสิตเข้าใจว่าให้เงินไปแล้วจึงแลกเปลี่ยนสินค้ามา คล้ายว่า จะมีความสัมพันธ์กับประโยคแรก และข้อ 36. 선생님께서는 문을 열다 + 교실에 들어오셨다. คุณครูเปิดประตูแล้วเข้ามาที่ห้องเรียน ประโยคนี้นิสิตเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างสองประโยคเพราะประตูที่เปิด เปิดอยู่คุณครูถึงเข้ามาได้ ดังนั้นจึงเลือกใช้ไวยากรณ์ 아/어서

จากผลการศึกษาเชิงปริมาณ สามารถนำมาศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการวิเคราะห์ตำราเรียน เพื่อค้นหาความเชื่อมโยงของสาเหตุ การเลือกใช้ไวยากรณ์ ระหว่าง 아/어서 กับ ㄱ จากการสำรวจตำราเรียนพบว่า จาก 9 มหาวิทยาลัยร่วมทำแบบทดสอบ เลือกใช้หนังสือเรียนจาก 3 มหาวิทยาลัยของเกาหลี คือ มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล (서울대 학교) มหาวิทยาลัยซอกัง (서강대 학교) และมหาวิทยาลัยสตรีอีฮวา (이화여자대 학교)

ตารางที่ 13 ไวยากรณ์ 아/어서 และไวยากรณ์ ㄱ ระบุในหนังสือของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัย	ไวยากรณ์ 아/어서	ไวยากรณ์ ㄱ
มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล (서울대 학교)	เล่ม 1B บทที่ 10 และบทที่ 12	เล่ม 1A บทที่ 5 และบทที่ 7
มหาวิทยาลัยซอกัง (서강대 학교)	เล่ม 1B บทที่ 6 และ เล่ม 2A บทที่ 3	เล่ม 1B บทที่ 5
มหาวิทยาลัยสตรีอีฮวา (이화여자대 학교)	เล่ม 1-2 บทที่ 10 และ เล่ม 2-1 บทที่ 6	เล่ม 1-2 บทที่ 12

จากรายละเอียดการอธิบายการใช้ไวยากรณ์ ระหว่าง 아/어서 กับ 고 ของ หนังสือเรียนจาก 3 มหาวิทยาลัยของเกาหลี คือ มหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล (서울대학교) มหาวิทยาลัยซอกกัง (서강대학교) และมหาวิทยาลัยสตรีอีฮวา (이화여자대학교) พร้อม ตัวอย่างประโยคที่นำมาประยุกต์ใช้แบบทดสอบ โดยมีการคงไว้ของคำกริยา เพื่อสังเกต การประยุกต์ใช้ไวยากรณ์ของนิสิต เช่น 숙제를 하다, 음악을 듣다 หรือ 가다 เป็นต้น ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 14 ประโยคตัวอย่างไวยากรณ์ 아/어서 กับ 고 ที่ประยุกต์จากหนังสือเรียนภาษา เกาหลีจาก 3 มหาวิทยาลัยของเกาหลี

ข้อ คำถาม	แบบทดสอบที่ต้องใช้ไวยากรณ์ 아/어서 ตัวอย่างลักษณะประโยคที่พบในหนังสือเรียน ภาษาเกาหลีจาก 3 มหาวิทยาลัยของเกาหลี
1.	그는 아침 일곱 시에 일어나다 + 세수를 합니다. เขาตื่นเจ็ดโมงเช้าแล้วล้างหน้า
11.	집에 오다 + 전화 하세요. กับบ้านแล้วโทรหานะ
12.	케이크를 만들다 + 선생님에게 선물 할 거예요. ทำเค้กแล้วจะให้เป็นของขวัญให้คุณครู
14.	식당에 가다 + 점심을 먹었어요. ไปร้านอาหารแล้วกินมื้อเที่ยง
16.	편의점에 가다 + 우유를 샀어요. ไปที่ร้านสะดวกซื้อแล้วซื้อนม
17.	아침에 일어나다 + 운동을 했어요. ตื่นตอนเช้าแล้วออกกำลังกาย
20.	꽃을 사다 + 여자 친구에게 줬어요. ซื้อดอกไม้แล้วให้แฟน
26.	간다 + 학교에 갑니다. เดินไปโรงเรียน
ข้อ คำถาม	แบบทดสอบที่ต้องใช้ไวยากรณ์ 고 ตัวอย่างลักษณะประโยคที่พบในหนังสือเรียนภาษา เกาหลีจาก 3 มหาวิทยาลัยของเกาหลี
32.	숙제를 하다 + 놀아라. ทำการบ้านแล้วเล่น
41.	밥을 먹다 + 이 약을 드세요. กินข้าวแล้วทานยานี้
43.	숙제를 안 하다 + 잠만 잤어요. ไม่ได้ทำการบ้านแล้วนอน
44.	밥을 먹다 + 이를 닦았어요. กินข้าวแล้วแปรงฟัน
51.	음악을 듣다 + 잤어요. ฟังเพลงแล้วหลับ
54.	드라마를 보다 + 낮잠을 잘 거예요. ดูละครแล้วงีบกลางวัน
56.	시험 공부하다 + 저녁 식사했어요. อ่านหนังสือเตรียมสอบแล้วรับประทานอาหารเย็น
57.	산책하다 + 집에서 쉴 거예요. เดินเล่นแล้วจะพักผ่อนที่บ้าน

ดังนั้นหากวิเคราะห์ประโยคที่ประยุกต์จากหนังสือประกอบกับผลแบบทดสอบที่นิสิตตอบถูกต้องมากที่สุด และน้อยที่สุดในตารางที่ 12 พบว่าคำถามที่มีค่าเฉลี่ยถูกต้องสูงสุด นิสิตสามารถประยุกต์ใช้ไวยากรณ์ *아/어서* กับ *고* จะพบว่ามีสองกรณีคือ กรณีแรกคือมีการใช้คำกริยาที่พบเป็นประโยคตัวอย่างในหนังสือ เช่น *가다* ไป และกรณีที่สองคือคำกริยาที่ไม่พบเป็นประโยคตัวอย่างในหนังสือ แต่นิสิตสามารถประยุกต์ใช้ตามกรอบแนวการอธิบายไวยากรณ์ (concept) เช่น กริยา *나다* ละลาย เป็นต้น

ส่วนข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยถูกต้องต่ำที่สุดพบว่า เป็นคำกริยาที่ไม่พบเป็นประโยคตัวอย่างในหนังสือทั้งหมด ได้แก่ *내리다* ลงรถ, *눅다* นอน เอนลงนอน, *타다* ขึ้นรถ และ *주다* ให้ อีกทั้งเมื่อพิจารณาตามกรอบแนวการอธิบายไวยากรณ์ (concept) ก็มีความซับซ้อน ไม่แสดงความสัมพันธ์ตามกรอบแนวการอธิบายไวยากรณ์ดังที่วิเคราะห์ไว้ข้างต้น อีกทั้งหากพิจารณาตามกรอบแนวการอธิบายไวยากรณ์ จึงเป็นคำกริยาที่ควรจะนำเสนอในการเรียนการสอนถึงรายละเอียดความเป็นธรรมชาติในการใช้ภาษาเกาหลีของเจ้าของภาษาซึ่งอาจไม่เป็นไปตามกรอบการอธิบายไวยากรณ์ ดังนั้นจึงนำมาสู่การพัฒนาวางแผนการเรียนการสอน เมื่อวิเคราะห์กับทฤษฎีการเรียนรู้ (learning) หรือรับรู้ (Acquisition) ภาษาที่สอง จึงพบว่า Krashen (1982, อ้างถึงใน Thaine, 2015) ได้อธิบายความแตกต่างระหว่าง การเรียนรู้ (learning) และการรับรู้ (Acquisition) ภาษาที่สอง ไว้ว่าการเรียนรู้ (learning) ภาษาที่สอง คือการเรียนรู้ภาษาที่สองโดยมีกรอบแนวความคิดหรือกฎของไวยากรณ์ แต่การรับรู้ (Acquisition) ภาษาที่สองคือการได้มาซึ่งภาษาที่สองโดยการรับเข้าข้อมูลจากสถานการณ์ กล่าวคือเด็กพูดภาษาได้จากการรับรู้ มีใช้การเรียนรู้ เพราะเด็กสามารถพูดและฟังได้โดยไม่เคยได้รับเข้าข้อมูลเกี่ยวกับไวยากรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี Processability theory (Pienemann, 1998 อ้างถึงใน Thaine, 2015) และ 2) ทฤษฎี Complexity theory (Larsen Freeman, 2012 อ้างถึงใน Thaine, 2015) โดยทฤษฎี Processability theory มีแนวคิดการเรียนรู้ภาษาที่สองควรเป็นไปอย่างมีลำดับ ขั้นตอนและมีกฎในการใช้ภาษา เช่น การเรียนรู้ไวยากรณ์ ในขณะที่ ทฤษฎี Complexity theory มีแนวความคิดว่าภาษาที่สองรับรู้ที่ได้มาจากการเผชิญกับการใช้ภาษา (emerging) ด้วยการที่ไม่มีแบบแผน ลำดับ และเป็นปัจเจก ดังนั้นหากนำเสนอ

ทฤษฎีนี้มาพัฒนาการเรียนการสอน นั้นต้องใช้ทั้งสองทฤษฎีประกอบกัน จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้ การเรียนการสอนโดยทฤษฎี Processability theory โดยจัดการเรียนการสอนเป็นลำดับ ดังนี้

1. อธิบายความหมายของไวยากรณ์ เช่น ไวยากรณ์ a/a_s มีความหมายในภาษาไทย “...แล้วก็...”
2. อธิบายด้วยกรอบแนวการอธิบายไวยากรณ์(concept) เช่น ไวยากรณ์ a/a_s ใช้เพื่อเชื่อมคำกริยา หรือเชื่อมประโยค โดยประโยคแรกมีความหมายสัมพันธ์กับประโยคที่ตามมา
3. อธิบายวิธีการใช้ไวยากรณ์ เช่น ไวยากรณ์ a/a_s พิจารณาคำกริยาตัด $-a$ แล้วพยางค์สุดท้ายลงท้ายด้วยสระ $-a$ หรือ $-s$ ให้เติม a_s เป็นต้น
4. ยกตัวอย่างประโยคด้วยการใช้ตัวอย่างที่ไม่ซับซ้อน ตรงกับเงื่อนไขของกรอบแนวการอธิบายไวยากรณ์ (concept)
5. ยกตัวอย่างประโยคด้วยการใช้ตัวอย่างที่ไม่ตรงกับเงื่อนไขของกรอบแนวการอธิบายไวยากรณ์ (concept)

อีกทั้งจะพบว่าการเรียนการสอนโดยเพียงทฤษฎี Processability theory นั้นสามารถเพิ่มเติมได้ ด้วยการเรียนการสอนโดยทฤษฎี Complexity theory กล่าวคือ นิสิตต้องได้การรับเข้าข้อมูลประโยคตัวอย่างที่ไม่มีแบบแผน ลำดับ ประกอบในระยะเวลาที่เรียน ต้องแทรกประโยคที่ไม่ตรงตามเงื่อนไขของกรอบแนวการอธิบายไวยากรณ์ (concept) เป็นระยะ สามารถเพิ่มเติมตลอดระยะเวลาเรียน ในรูปแบบผสมกับไวยากรณ์ตัวอย่างอื่นหรือผสมลงกับบทสนทนาที่ให้นิสิตฝึกซ้อม เพื่อให้นิสิต รับเข้าข้อมูลเป็นระยะ ระหว่างการเรียนการสอน แม้จะเป็นการเรียนการสอนของไวยากรณ์ตัวอื่น ๆ ถัดไป เพื่อสร้างการรับรู้ (Acquisition) ภาษาที่สอง

4. สรุปผลวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาการเลือกใช้ไวยากรณ์เกาหลีระหว่าง $a/\text{어}$ กับ $고$ ในผู้เรียนชาวไทย พบว่าค่าเฉลี่ยโดยรวมตอบถูก ร้อยละ 63.81 โดยแยกเป็นแบบทดสอบที่ต้องใช้ไวยากรณ์ $a/\text{어}$ พบค่าเฉลี่ยตอบถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 65.44 ส่วนแบบทดสอบที่ต้องใช้ไวยากรณ์ $고$ พบค่าเฉลี่ยตอบถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 62.18 เมื่อนำผลการศึกษาขยายผลจำแนกตามระดับความรู้ทางภาษาเกาหลีขั้นต้น (ชั้นปีที่ 1-2) แบบทดสอบที่ต้องใช้ไวยากรณ์ $a/\text{어}$ พบค่าเฉลี่ยตอบถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 64.10 และแบบทดสอบไวยากรณ์ $고$ พบค่าเฉลี่ยตอบถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 61.16 อีกทั้งหากจำแนกตามระดับความรู้ทางภาษาเกาหลีชั้นกลาง (ชั้นปีที่ 3-4) แบบทดสอบไวยากรณ์ $a/\text{어}$ พบค่าเฉลี่ยตอบถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 67.58 และแบบทดสอบไวยากรณ์ $고$ พบค่าเฉลี่ยตอบถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 63.81 จากผลการศึกษาเมื่อนำมาวิเคราะห์เพิ่มเติมเพื่อค้นหา การเลือกใช้ไวยากรณ์ $a/\text{어}$ กับ $고$ ร้อยละ 10 ของคำถามที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงที่สุดและต่ำที่สุด สามารถนำมาศึกษาเพิ่มเติมประกอบกับประโยคตัวอย่างไวยากรณ์ $a/\text{어}$ กับ $고$ ที่ปรากฏในหนังสือเรียน เพื่อค้นหาความเชื่อมโยงของสาเหตุ การเลือกใช้ไวยากรณ์ระหว่าง $a/\text{어}$ กับ $고$ จากการสำรวจตำราเรียนพบว่า จาก 9 มหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่นิสิตร่วมทำแบบทดสอบ เลือกใช้หนังสือเรียนจาก 3 มหาวิทยาลัยของเกาหลี พบว่าคำถามที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงที่สุด ที่นิสิตสามารถประยุกต์ใช้ไวยากรณ์ $a/\text{어}$ กับ $고$ จะพบว่ามีสองกรณีคือ กรณีแรกมีการใช้คำกริยาที่พบเป็นประโยคตัวอย่างในหนังสือ กรณีที่สองคำกริยาที่ไม่พบเป็นประโยคตัวอย่างในหนังสือ แต่นิสิตสามารถประยุกต์ใช้ตามกรอบแนวการอธิบายไวยากรณ์ (concept) ส่วนคำถามที่มีค่าเฉลี่ยความถูกต้องสูงที่สุดพบว่าล้วนเป็นคำกริยาที่ไม่พบเป็นประโยคตัวอย่างในหนังสือ ได้แก่ 내려 ลงรถ, 놓다 นอน เอนลงนอน, 타다 ขึ้นรถ และ 주다 ให้ อีกทั้งเมื่อพิจารณาตามกรอบแนวการอธิบายไวยากรณ์ (concept) ก็มีความซับซ้อน ไม่แสดงความสัมพันธ์ตามกรอบแนวการอธิบายไวยากรณ์ดังที่วิเคราะห์ไว้ข้างต้น รวมถึงหากพิจารณาตามกรอบแนวการอธิบายไวยากรณ์ จึงเป็นคำกริยาที่ควรจะนำเสนอในการเรียนการสอนถึงรายละเอียดความเป็นธรรมชาติในการใช้ภาษาเกาหลีของเจ้าของภาษาซึ่งอาจไม่เป็นไปตามกรอบการอธิบายไวยากรณ์ ดังนั้นจึงนำมาสู่การพัฒนาวางแผนการเรียนการสอน เมื่อวิเคราะห์กับทฤษฎีการเรียนรู้ (learning) หรือ รับรู้ (Acquisition) ภาษาที่สอง พบว่าการพัฒนาการเรียนการสอนไวยากรณ์ $a/\text{어}$ กับ $고$ นั้น ต้องใช้ทั้งสองทฤษฎี คือทฤษฎี Processability theory

และทฤษฎี Complexity theory จึงมีข้อเสนอแนะ นำสองทฤษฎีมาพัฒนาการเรียนการสอนควบคู่กัน

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

เนื่องจากไวยากรณ์ ㅏ/ㅑㅓ กับ ㅓ เป็นหนึ่งคู่ไวยากรณ์ที่ผู้เรียนชาวไทยเกิดความสับสนในการประยุกต์ใช้ ผู้วิจัยจึงมีจุดประสงค์ที่จะนำผลการศึกษามาพัฒนาวางแผนการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนชาวไทยสามารถประยุกต์ใช้ไวยากรณ์ ㅏ/ㅑㅓ กับ ㅓ ได้ในระดับดี หากผู้วิจัยอื่นต้องการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเพื่อเสนอแนะแนวทางการเรียนการสอนของไวยากรณ์อื่นที่สร้างความสับสนกับผู้เรียนชาวไทย ผู้วิจัยอื่นสามารถคัดเลือกไวยากรณ์ภาษาเกาหลีคู่อื่นหรือกลุ่มอื่น และหากผู้วิจัยอื่นต้องการเสนอแนวทางการเรียนการสอนไวยากรณ์ ㅏ/ㅑㅓ กับ ㅓ สามารถเก็บค่าเฉลี่ยความถูกต้องในการเลือกใช้ไวยากรณ์ ㅏ/ㅑㅓ กับ ㅓ จากกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาภาษาเกาหลีจากสถาบันมัธยมศึกษาอื่นในประเทศไทยเพิ่มเติม กลุ่มตัวอย่างที่หลากหลายมากขึ้นอาจส่งผลต่องานวิจัยและข้อสรุปที่แตกต่างจากงานวิจัยนี้

รายการอ้างอิง

ปพนพัชร กอบศิริธีรวัรา. (2564). ภาษาเกาหลี ขั้นต้น 1 (초급한국어 1). กรุงเทพฯ:

สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

_____. (2565). ภาษาเกาหลี ขั้นต้น 2 (초급한국어 2). กรุงเทพฯ:

สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

Uraiwan Jitpenthom Kim. (2560). ข้อผิดพลาดในการใช้ปัจจัยเชื่อมแสดงเหตุผล

‘-ㅏㅓ’ และ ‘-ㅓ’ กรณีศึกษาของนิสิตเอกภาษาเกาหลี มหาวิทยาลัยบูรพา.

ใน Kim Ki Tae, Yoon So Young, Soontaree Larprungrueng (บก.), งาน

ประชุมสัมมนาวิชาการแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาเกาหลีระดับ

มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา ประจำปี 2560 (น. 174-184). สมาคมการสอน
ภาษาเกาหลีแห่งประเทศไทย.

Thaine, C. (2015). *Second Language acquisition and Manageable Learning*.

Cambridge University Press ELT. Retrieved April 20, 2022, from

<https://www.youtube.com/watch?v=1BsblZmfHaY>

김선미. (2017). 한국어 학습자를 위한-고와-아/어서 교육 방안 고찰. *어문논총*, (31),
171-190.

아농나르트 인잔. (2019). *한국 내 태국인 결혼이민자를 대상으로 하는 한국어
문법 오류 양상 및 교수·학습 방안 : 연결어미 ‘-아/어서-’를 중심으로*
(석사학위논문). 상명대학교 대학원.

정혜인. (2016). 한국어 V 아서/어서와 V 고의 중국어 대응 표현 연구.

인문과학연구논총, 37(1), 217-236.

팻차라야 빠라 suit. (2013). *태국인 한국어 학습자의 계기 표현 교육에 대한 연구 :*

연결어미 ‘-고’와 ‘-어서’를 중심으로 [석사학위논문]. 연세대학교 대학원.

Received: September 23, 2025

Revised: November 4, 2025

Accepted: December 12, 2025